

SĂPTAMÂNA vâlceană PE SCURT

VOCEA VÂLCII

Din surse neverificate, am aflat că unul din cotidienele județului au fost retrase de pe piața publicistică vâlceană ” marți seara, în jurul blocului aflat în spatele BCR, era zarvămare. Se pierduse pisica lui Anton Mițaru și o mulțime de oameni încercau să găsească ” în ultimul timp, cititorii au putut constata o ușoară relaxare a disputei dintre anumite publicații și faptul că editorul unui bi-săptămânal s-a angajat în fața cititorilor ziarului său să nu se mai dispute cu nimeni din presa locală

” Din surse neverificate, am aflat că unul din cotidienele județului va fi retras de pe piața publicistică vâlceană , din motive care țin de slăbirea managementului aplicat. O sursa care ne-a cerut confidențialitatea a declarat că managerul firmei respective se va muta în capitala țării, perspectiva viitorului său profesional fiind una care ți se oferă numai odată în viață. Ne exprimăm regretul, în cazul în care zvonul se va materializa și ne îndreptăm speranța spre colectivul de redactori că va putea găsi puterea să reziste și să asigure continuitate îndrăgितului ziar, fără a se lăsa cumpărat de politicienii care știu ce vor și știu ce-i așteaptă în campania anului 2008.

” Marți seara, în jurul blocului aflat în spatele BCR, era zarvămare. Se pierduse o pisică și o mulțime de oameni încercau să găsească , strigând-o și țistuid cu onomatopeea specifică acestor animale. Cel care a pierdut micuțul animal de companie

nu este altul decât fostul președinte al Consiliului Județean, ing. Anton Mițaru. Văzându-l cum se mai perpelea de supărare, mai că nu ți-ar veni să crezi că omul acesta este așa de sensibil și de iubitor de necuvântătoare. Pe vremea activității sale oficiale, nu s-a prea arătat sensibil și prieten cu animalele de companie, patrupedele. Ei, așa e viața! Vine o vreme când descoperi că numai câinii și pisicile îți sunt prieteni și că ele te vor trăda doar o singură dată în viață: atunci când mor. Nu știm care-i deznodământul acțiunii de scotocire a cotloanelor unde s-ar fi putut ascunde pisica domnului Mițaru, dar credem că evenimentul a avut un happy-end așteptat. Încă nu a venit vremea rutului la mâțe...

” Și pentru că suntem la rubrica unde mai publică m și zvonuri, mai zilele trecute ni s-a spus că liberalul șef Emilian Frâncu își va da demisia din Parlament, vizând funcția de prefect al Vâlciei. Pofta premierului Tăriceanu de a sancționa prefectii proveniți din curtea PD-ului prin celebra „rotire a cadrelor”, va atinge și Vâlcea. Scaunul doamnei Anuța Handolescu se clatină. Și cine să-l ocupe, dacă nu Emilian cel Bun la Toate? Din câte ne mai aducem aminte, în familia Frâncu există un precedent de acest fel, tatăl lui fiind, pe vremuri, subprefect în Ardeal. Cum „capra sare masa și iada sare casa”, este posibil ca și acest zvon să se materializeze. Mai mult decât atât, suntem tentați să ajungem cu încrederea în cazul aceasta cam pe la 51%, pentru că liberalii vâlceni au coborât jos de tot în sondaje și prezența Frâncului la cârma județului ar mai da vânt în pânzele galbene ale corabiei ce se vede părăsită și ia copios apa. Oricum, Emilian Frâncu vrea să fie în toate: în Primăria Râmnicului, în Consiliul Județean, în Prefectură, în Partid, în Parlament, în Omul știe și poate multe, fiind omul orchestră. Și apropo de diplomația sa Parlamentară Formidabilă este declarația sa politică intitulată „Biserica nu-i partid politic”. Susținem și noi ideea sa precum că singurul care poate avea o justă abordare în privința colaborării preoților cu Securitatea este numai Sfântul Sinod. Nu degeaba se spune că „Biserica-i stat în stat!”.

” În ultimul timp, cititorii au putut constata o ușoară relaxare a disputei dintre anumite publicații și faptul că editorul unui bi-săptămânal s-a angajat în fața cititorilor ziarului său să nu mai intre în dispute cu nimeni din presa locală. Ne vedem nevoiți să reluăm ce am spus întotdeauna că certurile, supărările și dușmăniile dintre ziariștii vâlceni au fost create de Traian Guminski, lucrător în presă cu tare comportamentale dezaxate, lipsit de cei șapte ani de acasă. Conștient de faptul că ziarul său și-a făcut numai dușmani din cauza acestuia, iar numărul proceselor în care a fost antrenată firma editoare crește substanțial, editorul bi-săptămânalului i-a interzis lui Guminski să mai scrie non-știri și calomnii dezgustătoare. În această situație, ce credeți că face ipochimenul? Prin toate cârciumile, barurile și cazinourile pe care le frecventează în documentarea sa profesională, Continuă să atace ziariștii de la Vocea Vâlciei, cu prioritate pe redactorul nostru șef. Deloc speriat de chelfăneala pe care o primește de fiecare dată când se întâlnesc, Gumilingus s-a transformat și în coprofag, mâncând cu nemiluita ce nu-i adevărat. Spre exemplu, mai zilele trecute, în prezența mai multor companioni care-l invită la masa lor numai

pentru a se amuza și a se distra provocându-l să explice cum editorializează el fătăciunile parașutelor, s-a lăudat că el, împreună cu șeful său, îi vor da o grea lovitură redactorului nostru șef. Cică Tiberiu Pârnău se află într-o negociere avansată cu fostul nostru coleg – Bogdan Popescu, fiul redactorului nostru șef, pentru a scrie la „Ziarul de Vâlcea”. Acestuia i s-a oferit un salariu de 60 de euro și jumătate din suma necesară cumpărării unui jeep Hyundai, în valoare de 18000 euro. Conform spuselor lui, mașina va fi luată pe firma unui om de afaceri – menționând-o pe doamna Maria Tudor. Pentru asta, Bogdan Popescu va trebui să-și semneze articolele cu numele său, să accepte să fie trecut în caseta tehnică a ziarului și să accepte unele clauze speciale din contractul ce-l va semna. Totodată, individul pervers, spunea că șeful său îi va face acestuia o propunere „pe care nu o poate refuza nimeni” și că, astfel, îi va arăta el lui Romeo Popescu „ce înseamnă să se pună cu el și cu Tiberiu Pârnău”. Nemernicia acestui individ este mare, dar nu mai are trecere prin ceea ce spune și face, nici la oligofrenii ce-l așteaptă la Râul Vadului (ca să le povestească despre faptele lui erotice, bineînțeles!). După ce l-a înjurat birjărește pe Bogdan Popescu și i-a terfelit onoarea tatălui său, este de necrezut ca acesta să devină coleg de redacție cu un dezaxat, un cobai social pentru tovarășii săi de băutură. Dar dacă fostul nostru coleg consideră că nu-i nimic imoral să lucreze la ziarul care i-a batjocorit, calomniat și insultat tatăl, atunci bun venit, din nou, în presă, Bogdane! Bani n-au miros și se crede că omul din spatele ziarului plătește bine!